

4.

V
e-ní-te, exsultémus Dómi-no, iu-bi-lémus De-o, sa-
lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci- em e-ius in con-fes-
si- ó-ne, et in psalmis iu-bi-lémus e- i.

Quóni- am De-us magnus Dómi-nus, et rex magnus super
omnes de-os. Quóni- am non repéllet Dóminus plebem su-
am, qui- a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ, et
alti-tú-di-nes mónti- um ipse cónspi-cit.

Quóni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam
fundavé-runt manus e-ius. Ve-ní-te, ado-rémus, et pro-ci-dá-
mus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos,
qui- a ipse est Dóminus De-us noster, nos autem pópu-lus
e-ius, et o-ves páscu-æ e-ius.

Hó-di- e, si vo-cem e-ius audi- é-ri- tis: « No-lí-te obdu-rá-
re corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti- óne se-cúndum di-
em tenta-ti- ónis in de-sérto, u-bi tentavé-runt me patres
vestri: probavé-runt et vi-dé-runt ópe-ra me-a.

Quadra-gínta annis pró-ximus fu- i gene-ra-ti- óni hu- ic,
et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non cogno-
vé-runt vi- as me- as, qui-bus iu-rá-vi in i-ra me-a:
Si intro- í-bunt in réqui- em me-am.»

Gló-ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi-rí- tu- i Sancto. Si-cut
e-rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, et in sáe-cu-la-
sæcu-ló-rum. Amen.